

BODA EDIT

Találkozás a téellel

Hóba süppedt az a nyár,
abból a nyárból kóboroltam én ide.
Ott még szegfűillat,
kankalintenger a régi
zsidó temetőn,
az utca még nem rúgja le
magáról lábam nyomát.

Kezemben egy halott rigó.
Fél napot magammal hordozom,
aztán szilvafák alá temetem.
Dér harapta ágak.

A folyó fölötti ködben
elúszik már hajóm,
hegynek fel, egyre magasabbra száll,
hol minden kíméletlen fénybe fúl.
A reggel jéggömbjében egy templom,
tornyai havat furulyáznak
hunyt szemem mögött.
Sohamár. Kolozsvár.

A szelíd éj karjaiban

Azt hittem, ellenségem az éjszaka,
mert kegyetlenül magához rántott.
Forró vásznai körbelobogtak,
és kifüstölte szememet az álom:
egyre azt látom, ami nem volt.
A jelen verme fölött homokpára
pólyálja körül az eleven árvaságtól
burjánzó szívszövetet.